

ความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎหมายหรือนโยบายของประเทศของผู้นำเยาวชนชนบท

ส่วนสำคัญอีกประการหนึ่งของการศึกษาเกี่ยวกับ Political Cognition ก็คือ การศึกษาในเรื่องความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อ Output Objects ซึ่งหมายถึง ผลลัพธ์ที่ออกมาจากระบบการเมืองหรือผลลัพธ์ที่ออกมาจากรัฐบาล ( Government Output ) เช่น โดยทำการตรวจสอบว่าประชาชนแต่ละคนได้รับผลจากการดำเนินงานของรัฐบาลกว้างขวางมากน้อยแค่ไหน รวมทั้งการดำเนินงานของทางราชการ ในบทนี้นอกจากจะได้กล่าวถึงความคิดเห็นของผู้นำเยาวชนชนบทที่มีต่อการดำเนินงานของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่นว่ามีผลกระทบและปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนมากน้อยแค่ไหนเพียงใดแล้ว ยังจะได้ทดสอบถึงความรู้ความเข้าใจของพวกเขาในเรื่องนโยบายสำคัญ ๆ ของรัฐบาลในขณะนั้นอีกด้วย ทั้งนี้โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะพิสูจน์สมมติฐานที่ ๓ ว่า "ผู้นำเยาวชนชนบทส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎหมายหรือนโยบายของประเทศ"

#### ๔.๑ ผลกระทบจากรัฐบาลและหน่วยการปกครองระดับท้องถิ่น

( The Impact of Government and Local Government )

ในระบบการเมืองสมัยใหม่จำเป็นต้องมีรัฐบาลเพื่อทำหน้าที่บริหารประเทศ การดำเนินงานของรัฐบาลทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นย่อมมีผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของประชาชนเป็นอันมาก ทั้งนี้ส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับการที่ประชาชนแต่ละคนจะตระหนักถึงบทบาท ความสำคัญ หรืออิทธิพลของรัฐบาลหรือไม่ มากน้อยเพียงใด และการที่แต่ละคนยอมรับหรือ

Gabriel A. Almond and Sidney Verba, The Civic Culture : Political Attitudes and Democracy in Five Nations (Boston : Little, Brown, and Company, 1965), pp. 14-17.

ไม่ว่ากิจกรรมของรัฐบาลจะช่วยปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้นด้วย<sup>๒</sup> จากการศึกษาวิจัยของ Almond และ Verba เกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนใน ๕ ประเทศต่อผลกระทบที่เนื่องมาจากกิจกรรมของรัฐบาล ทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นผลปรากฏดังแสดงให้เห็นในตารางที่ ๓๕, ๔๐ และ ๔๑

ตารางที่ ๓๕ : ระดับการประณามการในผลกระทบของรัฐบาลระดับชาติต่อชีวิตประจำวัน จำแนกตามประเทศ

รอยละของผู้ถูกสัมภาษณ์ที่ ตระหนักถึงผลกระทบของ รัฐบาลระดับชาติ	สหรัฐ	อังกฤษ	เยอรมัน	อิตาลี	เม็กซิโก
มีผลมาก	๔๑	๓๓	๓๘	๒๓	๗
มีผลบ้าง	๔๔	๔๐	๓๒	๓๑	๒๓
ไม่มีผลเลย	๑๑	๒๓	๑๗	๑๕	๖๖
อื่น ๆ	๐	—	—	๓	—
ไม่ทราบ	๔	๔	๑๒	๒๔	๓
รวมรอยละ	๑๐๐	๑๐๐	๙๙	๑๐๐	๙๙
รวมจำนวน	๕๗๐	๕๖๓	๕๕๘	๕๕๕	๑,๑๐๗

ที่มา : Almond and Verba, p. 46.

<sup>๒</sup> Ibid., pp. 46-50.

ตารางที่ ๑๐ : ระบับการประมาณการในผลกระทบของรัฐบาลท้องถิ่นที่มีต่อชีวิตประจำวัน จำแนกตามประเทศ

รอยละของผู้ที่ตระหนักถึงผลกระทบของรัฐบาลท้องถิ่น	สหรัฐ	อังกฤษ	เยอรมัน	อิตาลี	เม็กซิโก
มีผลมาก	๓๕	๒๓	๓๓	๑๕	๖
มีผลบาง	๕๓	๕๑	๔๑	๓๕	๒๓
ไม่มีผลเลย	๑๐	๒๓	๑๘	๒๒	๖๗
อื่น ๆ	—	—	—	๒	—
ไม่ทราบ	๒	๓	๘	๑๘	๓
รวมรอยละ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๙๕
รวมจำนวน	๕๗๐	๕๖๓	๕๕๕	๕๕๕	๑,๐๐๗

ที่มา : Almond and Verba, p. 47.

จากตารางที่ ๓๙, ๔๐, และ ๔๑ พอสรุปได้ว่าประชาชนส่วนใหญ่เกือบทุกประเทศ ยกเว้นเม็กซิโก ยอมรับว่าบทบาทของรัฐบาลมีผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของตนและผลกระทบจากรัฐบาลท้องถิ่นมีมากกว่ารัฐบาลระดับชาติเล็กน้อย อีกทั้งประชาชนส่วนใหญ่ทั้ง ๕ ประเทศ เห็นว่ากิจกรรมของรัฐบาลระดับชาติมีส่วนช่วยปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น

ในกรณีของประเทศไทย จากการวิจัยพบว่านิสิตนักศึกษาไทยเป็นผู้ยอมรับว่ารัฐบาลมีอิทธิพลและมีความสำคัญต่อตน จากการวิจัยของ ดร. สุจิต บุญบงการ<sup>๓</sup> ปรากฏว่า นิสิต

<sup>๓</sup> Suchit Bunbongkarn, Higher Education and Political Development in Thailand, A Thesis Presented to The Faculty of The Fletcher School of Law and Diplomacy, 1968, pp. 127-28.

ตารางที่ ๔๑ : ลักษณะของผลกระทบจากรัฐบาลระดับชาติ จำแนกตามประเทศ

รอยละของผู้ที่กล่าวว่รัฐบาล :	สหรัฐ	อังกฤษ	เยอรมัน	อิตาลี	เม็กซิโก
ช่วยปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่	๗๖	๗๗	๖๑	๖๖	๕๘
บางครั้งก็ช่วยปรับปรุงสภาพ					
ความเป็นอยู่บางครั้งก็ไม่	๑๕	๑๕	๓๐	๒๐	๑๘
จะดีกว่านี้ถ้าไม่มีรัฐบาล	๓	๓	๓	๕	๑๕
รัฐบาลแห่งชาติไม่ทำให้เกิด					
ความแตกต่างเลย	๑	๑	๑	๑	๒
อื่น ๆ	๐	๑	๐	๒	๑
ไม่ทราบ	๑	๒	๔	๕	๒
รวมรอยละ	๑๐๐	๙๙	๙๙	๙๙	๑๐๐
รวมจำนวน	๕๒๑	๗๐๗	๖๗๖	๕๓๘	๓๐๑

ที่มา : Almond and Verba, p. 48.

นักศึกษานี้มีสุภทัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่ (รอยละประมาณ ๕๐) เห็นว่ากิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐบาลมีผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของตน และกว่าร้อยละ ๕๐ เห็นว่ากิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐบาลได้มีส่วนปรับปรุงประเทศให้ดีขึ้นบ้าง และผลจากการวิจัยของ ดร.บรรพต วีระสัย<sup>๔</sup> ปี ๒๕๑๓ - ๑๔ ยืนยันว่าเยาวชนในภาคเหนือส่วนใหญ่กว่าร้อยละ ๕๐ เห็นประโยชน์ที่ได้รับจากรัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล

<sup>๔</sup> บรรพต วีระสัย, "ทัศนคติและพฤติกรรมทางการเมืองของเยาวชนไทย," รัฐศาสตร์นิเทศ, ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๒ (เมษายน-มิถุนายน, ๒๕๑๓), หน้า ๖-๗.

ตารางที่ ๔๒ : ความคิดเห็นต่อผลกระทบต่อชีวิตประจำวันจากการดำเนินงานของ  
รัฐบาล และหน่วยการปกครองระดับท้องถิ่น\*

ความคิดเห็น	รัฐบาล ร้อยละ (จำนวน)	หน่วยการปกครองระดับท้องถิ่น ร้อยละ (จำนวน)
มีผลมาก	๓๘.๘๙ (๑๔๐)	๓๓.๓๓ (๑๒๐)
มีผลบ้าง	๔๘.๐๕ (๑๗๓)	๕๐.๐๐ (๑๘๐)
ไม่มีผลเลย	๕.๒๘ (๑๙)	๘.๐๖ (๒๙)
ไม่ทราบ	๗.๒๒ (๒๖)	๘.๐๖ (๒๙)
ไม่ตอบ	๐.๕๖ (๒)	๐.๕๖ (๒)
รวม	๑๐๐% (๓๖๐)	๑๐๐% (๓๖๐)

\*คำถามในตารางนี้มี ๒ ข้อ คือ (๑) "ท่านคิดว่าการดำเนินงานของรัฐบาลหรือ  
การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองทั้งในอดีตและปัจจุบันมีผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของ  
ประชาชนในประเทศโดยทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อตัวท่านมากน้อยเพียงใด?" และ  
(๒) "ท่านคิดว่าการดำเนินงานของหน่วยงานปกครองระดับท้องถิ่น ได้แก่เทศบาล สุขา-  
ภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือ สภาตำบล ทั้งในอดีตและปัจจุบัน มีผลกระทบต่อ  
ชีวิตประจำวันของประชาชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อตัวท่านมากน้อยเพียงใด?"

สำหรับผลการวิจัยแสดงไว้ในตารางที่ ๔๒ ปรากฏว่าผู้นำเยาวชนส่วนใหญ่เป็น  
จำนวนร้อยละ ๔๖.๘๙ และ ๔๓.๓๓ ยอมรับว่าการดำเนินงานของรัฐบาลหรือการปฏิบัติงาน  
ของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองและหน่วยการปกครองระดับท้องถิ่นมีผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของ  
ประชาชนโดยเฉพาะตัวเขาเอง ตามลำดับ จึงชี้ให้เห็นว่าผู้นำเยาวชนเป็นผู้ตระหนักใน  
ความสำคัญของรัฐบาลและหน่วยการปกครองระดับท้องถิ่น

ตารางที่ ๔๓ : ความคิดเห็นต่อลักษณะการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่จากการดำเนินงานของรัฐบาล และหน่วยการปกครองระดับท้องถิ่น \*

ความคิดเห็น	รัฐบาล ร้อยละ (จำนวน)	หน่วยการปกครองระดับท้องถิ่น ร้อยละ (จำนวน)
ช่วยอย่างมาก	๔๒.๒๒ (๑๕๒)	๓๘.๖๑ (๑๓๕)
ช่วยบ้าง	๔๘.๓๓ (๑๗๔)	๕๓.๘๕ (๑๙๔)
ไม่ช่วยเลย	๒.๕๐ ( ๙)	๒.๕๐ ( ๙)
ไม่ทราบ	๕.๕๖ ( ๒๐)	๕.๐๐ ( ๑๘)
ไม่ตอบ	๑.๓๕ ( ๕)	— ( — )
รวม	๑๐๐% (๓๖๐)	๑๐๐% (๓๖๐)

\* คำถามในตารางนี้มี ๒ ข้อ คือ (๑) "โดยส่วนรวมแล้ว ท่านคิดว่าการดำเนินงานของรัฐบาล หรือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองทั้งในอดีตและปัจจุบันช่วยปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ในประเทศให้ดีขึ้นหรือไม่ เพียงใด?" และ (๒) "โดยทั่วไปแล้วท่านคิดว่าการปฏิบัติงานของหน่วยการปกครองระดับท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสภาตำบล ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ช่วยปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ในท้องถิ่นให้ดีขึ้นหรือไม่ เพียงใด?"

จากตารางที่ ๔๓ แสดงให้เห็นว่าผู้นำเยาวชนจำนวนมากถึงร้อยละ ๕๐.๕๕ และร้อยละ ๕๖.๕๐ เห็นว่าการดำเนินงานของรัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่บ้านเมืองและหน่วยการปกครองท้องถิ่น ตามลำดับ ช่วยปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น แต่ควรสังเกตว่าความเห็นของผู้นำเยาวชนต่อลักษณะการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่จะโน้มไปในทางที่ว่า การดำเนินงานของรัฐบาล และหน่วยการปกครองระดับท้องถิ่นมีส่วนช่วยอยู่บ้างมากกว่าช่วยอย่างมาก อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตัวเลขที่ผู้นำเยาวชนตอบว่าไม่มีผลเลย และไม่ทราบจากการ

ดำเนินงานของรัฐบาลและหน่วยการปกครองท้องถิ่นปรากฏว่ามีเพียงไม่เกิน ร้อยละ ๕-๖

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ผู้นำเยาวชนชนบท เป็นผู้ที่ มี Political Cognition ในแง่ที่เป็นผู้ยอมรับว่า รัฐบาลมีอิทธิพลและมีความสำคัญต่อตน และยังเห็นประโยชน์จากกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐบาลอีกด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในกระบวนการเรียนรู้ (Socialization Process) ในสังคมไทยนอกครอบครัว คนไทยถูกครอบงำโดย "อำนาจของราชการ" อันได้แก่อำนาจของรัฐบาลซึ่งมีข้าราชการ เป็นตัวแทนผู้ใช้อำนาจนั้นตลอดเวลาดราชการหรือรัฐบาล เข้ามารับควบคุมชีวิตและความเป็นอยู่แทบทุกขณะ ไม่มีระยะใดจะปลอดภัยจากการควบคุมนั้นได้ ราชการหรือรัฐบาลจึงมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของคนไทยเป็นอย่างมาก<sup>๕</sup> และในตารางที่ ๔๒, ๔๓ มีข้อควรสังเกต ๓ ประการ คือ ประการแรก ไม่ว่าจะพิจารณาถึงผลกระทบตอชีวิตประจำวันจากการดำเนินงานของรัฐบาล หรือการดำเนินงานของหน่วยการปกครองท้องถิ่น ปรากฏว่า ผู้นำเยาวชนมีความเห็นว่ามีผลกระทบเหมือนกัน หรือแตกต่างกันไม่มากนัก คือร้อยละ ๘๖.๘๔ กับร้อยละ ๘๓.๓๓ ตามลำดับ ประการที่สอง ในทำนองเดียวกัน ผลการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ ไม่ว่าจะจากการดำเนินงานของรัฐบาลหรือหน่วยการปกครองท้องถิ่น ก็ ปรากฏว่าพวกเขาไม่เห็นความแตกต่างกันมากนัก เกี่ยวกับการช่วยปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของประชาชน คือร้อยละ ๘๐.๘๕ ร้อยละ ๘๒.๕๐ ตามลำดับ และประการที่ ๓ ในขณะที่ผู้นำเยาวชนเห็นว่าการดำเนินงานของรัฐบาลมีผลกระทบต่อชีวิตประจำวันมากกว่าหน่วยการปกครองระดับท้องถิ่น แต่ปรากฏว่าในด้านการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ พวกเขากลับเห็นว่าหน่วยการปกครองระดับท้องถิ่นก่อให้เกิดผลในจำนวนร้อยละที่สูงกว่าการดำเนินงานของรัฐบาล แต่ทั้งนี้ก็มีความแตกต่างกันไม่มากนัก

---

<sup>๕</sup> งามล สมวิเชียร, "วัฒนธรรมการเมืองไทยกับการพัฒนาทางการเมือง," ชุมนุมบทความทางการวิชาการ ถวายพระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ ในโอกาสที่พระชนม์ครบ ๘๐ พรรษาบริบูรณ์ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๔ (รัฐศาสตร์) (พระนคร : บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด. ๒๕๑๔), หน้า ๕๐-๕๓.

## ๔.๒ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องนโยบายของรัฐบาล

เพื่อให้การทดสอบความรู้ความเข้าใจในเรื่อง Output Objects มีความสมบูรณ์มากขึ้น นอกจากจะได้ออกตรวจสอบถึงทัศนะของผู้นำเยาวชนที่มีต่อผลกระทบจากการดำเนินงานของรัฐบาลระดับชาติและระดับท้องถิ่นแล้ว ยังควรสอบถามถึงความรู้เกี่ยวกับนโยบายสำคัญ ๆ ของรัฐบาลในขณะนั้น เนื่องจากในขณะเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นระยะที่รัฐบาลชุด มรว.เสนีย์ ปราโมช เพิ่งขึ้นมารับบริหารประเทศได้ไม่นานแม้จะได้มีการแถลงนโยบายต่าง ๆ ต่อรัฐสภาและผ่านความไว้วางใจมาแล้วก็ตาม แต่นโยบายเหล่านั้นก็ยังไม่ฝังลงในทางปฏิบัติมากนัก และไม่มีผลพอที่จะทำให้ประชาชนทั่วไปรับรู้ในนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลชุด มรว.เสนีย์ ปราโมช ผู้วิจัยจึงได้นำเอานโยบายสำคัญ ๆ ของรัฐบาลชุดก่อนหน้าก็คือ รัฐบาลชุด มรว.คึกฤทธิ์ ปราโมช มาทดสอบความรู้ของผู้นำเยาวชนชนบท เพราะนโยบายของรัฐบาลชุด มรว.คึกฤทธิ์ มีผลต่อการบริหารประเทศเป็นเวลา ๑ ปี กับ ๑ เดือน (ระหว่างวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๑๘ ถึง ๒๐ เมษายน ๒๕๑๙) มาแล้ว คนทั่วไปน่าจะรับรู้ผลการปฏิบัติตามนโยบายไม่มากนัก

นโยบายสำคัญ ๆ ของรัฐบาลชุด มรว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ที่แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๑๘ และได้รับความไว้วางใจจากรัฐสภา มีดังนี้<sup>๒</sup>

เป้าหมายทางเศรษฐกิจจะต่อต้านและขจัดความยากจนโดยมุ่งให้ประชาชนที่บรรลุนิติภาวะทุกคนที่ทำงานมีรายได้อย่างน้อยไม่ต่ำกว่าเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท ทั่วทุกคน โดยมีแผนปฏิบัติการสำหรับเขตชนบท คือ ผันเงินไปสู่ชนบท ผันเงินทุนจากสถาบันการเงินสู่เกษตรกร เข้าประกันราคาพืชผลของเกษตรกร เช่น ประกันราคาข้าวเปลือก และส่งเสริมการ

<sup>๒</sup> รุ่งฤทธิ์ คยามานนท์ (รวบรวม), นโยบายรัฐบาลไทย พ.ศ. ๒๔๙๕ - ๒๕๑๙, เอกสารการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศาสตร์ ลำดับที่ ๒ แผนกวิชาสังคมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พ.ศ. ๒๕๑๙, หน้า ๑๘๐-๑๘๖.

ประมงและเลี้ยงสัตว์ กับมีแผนปฏิบัติการในเมืองคือสร้างอาคารสงเคราะห์ ให้การสงเคราะห์ ผู้มีรายได้น้อยโดยให้ขึ้นรถเมล์ฟรี เล่าเรียนฟรี และรักษาพยาบาลฟรี นอกจากนั้น จะสร้างงานให้ประชาชนในประเทศได้ทำงานทั่วทุกคนภายในเวลา ๕ ปี และจะต่อต้านภาวะเงินเฟ้อ

สำหรับเป้าหมายทางสังคม จะลดช่องว่างระหว่างคนมีกับคนจน และจัดสวัสดิการสังคมให้ดีขึ้น จัดระบบการศึกษาให้เป็นธรรมขึ้น เปลี่ยนค่านิยมทางสังคมของสังคมไทยเสียใหม่ และอำนวยความสะดวกสบายภายในบ้านเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนเป้าหมายทางการบริหาร จะกระจายอำนาจบริหารไปสู่ท้องถิ่น โดยให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการบริหารอย่างแท้จริง และส่งเสริมการบริหารท้องถิ่นโดยสภาตำบล

เกี่ยวกับเป้าหมายทางการทหาร จะจัดกำลังทหารให้เพียงพอแก่ความจำเป็นและให้สมรรถภาพสูง จะส่งเสริมกำลังใจ ขวัญ และสวัสดิการทหาร จะสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างทหาร ข้าราชการ และประชาชน และจะส่งเสริมให้ทหารมีส่วนในการพัฒนาประเทศตามควรแก่กรณี

และในค่านเป้าหมายทางการต่างประเทศ จะดำเนินนโยบายต่างประเทศอย่างอิสระ จะส่งเสริมการค้าอยู่ร่วมกันโดยสันติ จะเป็นมิตรกับทุกประเทศ จะดำเนินการเพื่อให้มีการรับรองและมีความสัมพันธ์เป็นปกติกับสาธารณรัฐประชาชนจีน จะให้มีการถอนทหารต่างชาติออกจากประเทศไทยในระยะเวลา ๑ ปี จะกระชับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและสนับสนุนความร่วมมือกับกลุ่มประเทศอาเซียนในทุกวิถีทาง ทั้งจะพยายามติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนามเหนือ การรับความช่วยเหลือจะพิจารณาถึงภาวะผูกพัน และจะไม่ยอมให้มีการเสียเปรียบใดๆ ทั้งสิ้น

จากนโยบายของรัฐบาลชุด มรว. ศึกฤทธิ ปราโมช ดังกล่าว ในที่นี้จะได้ยกเอา นโยบายที่ผู้นำเยาวชนชนบทน่าจะสนใจคือนโยบายทางเศรษฐกิจมาทดสอบ ๓ ประการคือการให้การสงเคราะห์แก่ผู้มีรายได้น้อย เช่น ให้ขึ้นรถเมล์ฟรี เป็นต้น การผันเงินไปสู่ชนบท



ตารางที่ ๔๕ : ความรู้เกี่ยวกับจำนวนเงินผันไปสู่ชนบท ปี ๒๕๑๕\*

ความคิดเห็น	ร้อยละ (จำนวน)
๒,๐๐๐ ล้านบาท	๒๑.๒๒ ( ๘ )
๒,๕๐๐ ล้านบาท	๑๓.๖๑ ( ๕๕ )
๓,๕๐๐ ล้านบาท	๕๘.๓๓ (๒๑๐)
ไม่ทราบ	๒๕.๘๓ ( ๙๓ )
รวม	๑๐๐% (๓๖๐)

\* คำถามคือ "ในปีที่แล้ว (๒๕๑๔) รัฐบาลได้ผันเงินไปสู่ชนบทเป็นจำนวนเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ในปีนี้ (๒๕๑๕) รัฐบาลได้ผันเงินไปอีก เท่าไหร่หรือไม่ว่าการผันเงิน ในปีนี้ (๒๕๑๕) เป็นจำนวนเงินเท่าไร"

ปี ๒๕๑๔ ได้ผันเงินไปสู่ชนบทเป็นจำนวนเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ต่อมาครั้งที่ ๒ ปี ๒๕๑๕ เพิ่มจำนวนเงินผันเป็น ๓,๕๐๐ ล้านบาท เมื่อสอบถามผู้นำเขาวชนในเรื่องจำนวนเงินผันไปสู่ชนบทปี ๒๕๑๕ ผลปรากฏตามตารางที่ ๔๕ ว่าผู้นำเขาวชนจำนวนเกินกว่าครึ่ง คือ ร้อยละ ๕๘.๓๓ ตอบได้ถูกต้อง แต่น่าสังเกตว่ามีผู้ตอบไม่ทราบจำนวนเงินผันดังกล่าวอยู่ไม่น้อยถึงร้อยละ ๒๕.๘๓

น่าประหลาดใจที่ผู้นำเขาวชนพวกนี้ซึ่งที่อยู่ในชนบท แต่กลับมีความรู้ในเรื่องนโยบายการผันเงินไปสู่ชนบทซึ่งเป็นนโยบายที่มีผลต่อชาวชนบทโดยตรงน้อยกว่าเรื่องนโยบายการให้การสงเคราะห์แก่ผู้มีรายได้น้อยซึ่งเป็นนโยบายเพื่อคนในเมือง แต่ความแตกต่างก็มีไม่มากนักคือเพียงไม่ถึงร้อยละ ๑๐ โดยเปรียบเทียบ (ร้อยละ ๕๘.๓๓ กับร้อยละ ๖๔.๗๖ ตามลำดับ)

ตารางที่ ๒ : ความรู้เกี่ยวกับราคาประกันข้าวเปลือกชนิด ๕% ต่อเกวียน \*

ความคึกเห็น	ร้อยละ (จำนวน)
๑,๘๐๐ บาท	๒๐.๐๐ ( ๗๒ )
๒,๕๐๐ บาท	๓๓.๖๑ (๑๒๑)
๒,๖๐๐ บาท	๓.๘๘ ( ๑๔ )
ไม่ทราบ	๔๑.๕๔ (๑๕๑)
ไม่ตอบ	๐.๕๖ ( ๒ )
รวม	๑๐๐% (๓๖๐)

\* คำถามคือ "ท่านคงทราบข่าวที่รัฐบาลประกันราคาข้าวเปลือก ท่านทราบหรือไม่ว่าราคาประกันสำหรับข้าวเปลือกชนิด ๕% เกวียนละเท่าไร?"

นโยบายสำคัญประการต่อมาของรัฐบาลชุกคึกฤทธิ ปราโมช ซึ่งผู้นำเขาวขนน่าจะรู้จักก็คือ นโยบายประกันราคาข้าวเปลือกโดยรัฐบาลได้ประกันราคาข้าวเปลือกชนิดมาตรฐาน ๕% เกวียนละ ๒,๕๐๐ บาท แต่ตามตารางที่ ๒ กลับปรากฏว่าผู้นำเขาวขนส่วนน้อยเพียงจำนวนร้อยละ ๓๓.๖๑ เท่านั้น ที่ทราบถึงราคาประกันข้าวเปลือกชนิด ๕% ต่อเกวียน มีผู้ไม่ทราบราคาประกันถึงจำนวนร้อยละ ๔๑.๕๔ และมีผู้เข้าใจว่าราคาประกันสำหรับข้าวเปลือกชนิด ๕% ต่อเกวียนเป็นเงิน ๑,๘๐๐ บาท เป็นจำนวนร้อยละ ๒๐.๐๐ ส่วนที่เหลือเข้าใจว่าราคาประกันเป็นเงิน ๒,๖๐๐ บาท ตัวเลขที่แสดงออกมาเช่นนี้ อาจเป็นเพราะนโยบายประกันราคาข้าวเปลือกดังกล่าวนี้ประสบความสำเร็จมีผลในทางปฏิบัติค่อนข้างมากจนขอเท็จจริงปรากฏว่าปี ๒๕๑๕ ชาวนาส่วนใหญ่ทั่วประเทศขายข้าวเปลือก (ชนิด ๕%) ได้ต่ำกว่าราคาประกัน (๒,๕๐๐ บาท) ซึ่งก็เหมือนกับปีก่อน ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงไม่น่าแปลกใจว่าผู้นำเขาวขนซึ่งส่วนใหญ่มาจากครอบครัวชาวนา ไม่ทราบหรือเข้าใจผิดในการประกันราคาข้าวเปลือกของรัฐบาลชุกคึกฤทธิ

กล่าวโดยสรุปโดยทั่วไปผู้นำเยาวชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล  
ชค มรว. ศีกฤษี ปราโมช พอดสมควร

ในบทนี้ได้ตั้งสมมติฐานที่ ๓ ไว้ในเบื้องต้นว่า "ผู้นำเยาวชนชนบทส่วนใหญ่ไม่มีความ  
รู้ความเข้าใจในเรื่องกฎหมายหรือนโยบายของประเทศ" เพื่อพิสูจน์สมมติฐานนี้จึงได้สรุปผล  
การวิจัยดังกล่าวข้างต้นโดยแยกเป็นพวก "รู้" "ไม่รู้" และ "ไม่ตอบ" แล้วรวมกันเฉลี่ยเป็น  
ร้อยละ ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๔๗

สำหรับผลการวิจัยแต่ละข้อดังกล่าวข้างต้นได้สรุปไว้ในตารางที่ ๔๘

ตามตารางที่ ๔๗ แสดงให้เห็นว่าผู้นำเยาวชนชนบทส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ  
ในเรื่องกฎหมายหรือนโยบายของประเทศโดยเฉลี่ยเป็นจำนวนร้อยละ ๗๒.๘๖ ซึ่งทำให้  
สมมติฐานที่ตั้งไว้ไม่เป็นที่ยอมรับ

ตารางที่ ๔๗ : ความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎหมายหรือนโยบายของประเทศ  
โดยเฉลี่ย

ร้อยละ ผู้นำเยาวชนที่มีและไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎหมายหรือนโยบายของประเทศ			
รู้	ไม่รู้	ไม่ตอบ	รวม(จำนวน)
๗๒.๘๖	๒๖.๖๗	๐.๔๘	๑๐๐% (๓๖๐)

จากตารางที่ ๔๘ ได้สรุปให้เห็นถึงความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎหมายหรือนโยบาย  
ของประเทศในแต่ละเรื่องย่อย ๆ ปรากฏว่า ผู้นำเยาวชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจใน  
เกือบทุกเรื่อง กล่าวคือพวกเขาตระหนักดีว่าภารกิจงานของรัฐบาลและหน่วยการปกครอง  
ระดับท้องถิ่นมีผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อตัวเขาเอง และ  
ยังมีส่วนช่วยปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนอีกด้วย ส่วนนโยบายสำคัญของรัฐบาลชค

ตารางที่ ๔๘ : ความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎหมายหรือนโยบายของประเทศ  
ในแต่ละข้อย่อย

คำถามแต่ละข้อ	ความรู้ความเข้าใจของผู้นำเยาวชน			
	รู้ ร้อยละ (จำนวน)	ไม่รู้ ร้อยละ (จำนวน)	ไม่ตอบ ร้อยละ (จำนวน)	รวม ร้อยละ (จำนวน)
ผลกระทบจาก การดำเนินงาน ของรัฐบาล	๘๖.๘๔ (๓๑๓)	๑๒.๕๐ ( ๔๕)	๐.๕๖ ( ๒)	๑๐๐% (๓๖๐)
ผลกระทบจาก การดำเนินงาน ของหน่วยงาน ปกครองระดับ ท้องถิ่น	๘๓.๓๓ (๓๐๐)	๑๖.๑๑ ( ๕๘)	๐.๕๖ ( ๒)	๑๐๐% (๓๖๐)
การปรับปรุงสภาพ ความเป็นอยู่จาก การดำเนินงาน ของรัฐบาล	๘๐.๕๖ (๓๒๖)	๑๙.๐๖ ( ๖๙)	๐.๓๘ ( ๑)	๑๐๐% (๓๖๐)
การปรับปรุงสภาพ ความเป็นอยู่จาก การดำเนินงานของ หน่วยงานปกครอง ระดับท้องถิ่น	๘๒.๕๐ (๓๓๓)	๑๗.๕๐ ( ๖๓)	- ( - )	๑๐๐% (๓๖๐)
นโยบายสำคัญของ รัฐบาลที่ถูกต้อง	๖๘.๓๓ (๒๔๓)	๓๑.๖๖ (๑๑๗)	๐.๐๑ ( ๑)	๑๐๐% (๓๖๐)
จำนวนเงินที่รัฐบาล ศึกษาหนี้เงินไปสู่อินท ปี ๒๕๑๘	๕๘.๓๓ (๒๑๐)	๔๑.๖๗ (๑๕๐)	- ( - )	๑๐๐% (๓๖๐)
ราคาประกันข้าวเปลือก ชนิด ๕% ต่อเกวียน ๓๓.๖๑ (๑๒๑)	๖๕.๘๓ (๒๓๗)	๓๔.๑๗ (๑๒๓)	๐.๐๐ ( ๐)	๑๐๐% (๓๖๐)

- หมายเหตุ :
- ก. หมายถึงพวกที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ เฉพาะคำถามใน ๔ ข้อแรกหมายถึง พวกที่ยอมรับว่ารัฐบาลหรือหน่วยการปกครองระดับท้องถิ่นมีผลกระทบและช่วยปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่
- ข. หมายถึงพวกที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ เฉพาะคำถามใน ๔ ข้อแรกหมายถึงพวกที่เห็นว่ารัฐบาลหรือหน่วยการปกครองระดับท้องถิ่นไม่มีผลกระทบและไม่ช่วยปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่เลย

มรว. คึกฤทธิ์ ในเรื่องการให้การสงเคราะห์แก่ผู้มีรายได้น้อย และจำนวนเงินผันไปสู่ชนบท ปี ๒๕๑๙ ผู้นำเขวชนชนบทส่วนใหญ่เข้าใจถูกต้อง แต่มีผู้นำเขวชนชนบทเพียงส่วนน้อยที่มีความรู้ความเข้าใจในนโยบายประกันราคาข้าวเปลือก.